

beklagede mig over, at vi siden 1864 havde været udenfor den europæiske Koncert, saa var det netop en Anse over, at vore diplomatiske Agenter vare saa lidet duelige og entreprenante, at de aldeles ikke vidste, at Pragertraktaten var hævet, før de fik det at læse i Bladene et halvt Aar efter. Det er sagt som en Unbetydning, at andre Magters Gesandter heller ikke vidste det, og det kan være rigtigt nok; men det var heller ikke de Andres Sag, men vor Sag at vide det og søge at forhindre det i rette Tid, isald vi havde kunnet. (Udfrydelse). Ja, isald de havde vidst det, kunde man dog have forsøgt at hindre det, men ikke saa længe, man ikke vidste det. Jeg beklager, at man ikke vidste, hvad der foregik, det er dog for at vide det, at man holder politiske Agenter. Hvorom Alting er, den første Beviingelse for en Stat, som skal leve, er, at den veed Besked om, hvorledes dens egne Sager staa i Udlandet. Først naar det er Tilfældet, kan en Stat tænke paa, hvorledes den bedst skal indrette sig med de Kjendsgjerninger for Die, som den har erfaret gennem sine politiske Agenter. Det er dertil, jeg sigtede, naar jeg sidste Gang sagde, at et Land ikke kan bestaa mellem andre Stater i Europa, naar det ikke er med saaledes, at det veed Besked om, hvad der foregaar. (Mødigelse). So, det var netop det.

Ivermoes: Derfom jeg sagde, at jeg havde haat Held med mig i det Forslag, jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet, at vi nemlig skulde gjøre denne Behandling saa kort som muligt, saa løst jeg. Vi ere her paa sjette Møde af den syvende Gangs første Behandling af Parloren, jeg veed ikke, hvorvidt vi blive fær-dige i dette Møde eller ikke, men siden det nu har trukket saa længe ud, skal jeg efter det gamle Ordsprog, at det ikke kommer an paa en Pølse i Slagetiden, tillabe mig et Dieblit af denne Beslag paa de Herrens Opmærksomhed, idet jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger til, hvad der er fremsført af enkelte af de Herre. I det Hele taget tror jeg ikke, at Debatten her har bragt noget synderlig stort Udbytte, kun enkelte Udtalelser have for mig haat særlig Interesse, og disse Udtalelser ere navnlig komne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg sølte en vis Stoltthed ved at høre det ærede Medlem begynde sit Foredrag saaledes, at jeg mærkede, at jeg havde begejstret ham ikke alene til Prosa, men endog saa til Poesi. Det ærede Medlem rimede, det var ganske vist et gammelt Rim, det var ikke originalt, men, Herre Gud, Krummer ere ogsaa Brød, man maa i vore Tider tage tilfælde med lidt, og det vil det dog altid være mig en stolt Tanke, at jeg har begejstret det ærede Medlems Musa saaledes, at han er fremkommen med Noget saa smukt. Derfra, og jeg tror noget berørt af denne poetiske Stemning, gif det ærede Medlem over

til en Del af sit Foredrag, som jeg, oprigtigt talt, ikke har forstaaet; der hviler en vis poetisk Duft over det, men det er holdt i Prosa. Det ærede Medlem talte Noget om en Medieren, der skulde have fundet Sted, og som skulde være saaledes bestaffet, at den skulde sammensmelte mine Anstuelser med de Anstuelser, Hvervænnet vedrørende, som ere fremsatte af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen). Jeg mindes aldrig nogen Tid, hvor en saadan Medieren har været tænkelig mellem vore Anstuelser; det forekommer mig, at det ærede Medlem for Præstø og jeg altid have staaet her ved Herlorens Behandling som drabelige Modstandere, vi have kæmpet trolig huer for sine Anstuelser, og jeg har, som sagt, aldrig vidst, at der var en Epoke, hvor der var Tale om en Medieren af disse Anstuelser. Jeg tror, at det ærede Medlem har bevæget sig lidt endnu i den poetiske Dunsitkreds, da han sagde, at en saadan Medieren har fundet Sted. Men dernæst gif det ærede Medlem over til det mere Reelle; han dvælede da ved Forsvarsplanen, og jeg maa afslæppe det ærede Medlem min oprigtige Tak for de Ord, han henvendte til mig i den Anledning. Det ærede Medlem sagde, at min Mening havde for ham som Lægmand en meget stor Betydning, jeg tror, at det var Udtrykkene. Det var en Overraskelse for mig, thi jeg mindes meget godt, at, naar jeg tidligere har udtalt disse Tanker, har jeg hørt det ærede Medlem bede Alle i Thinget om endelig at vøgte sig baade for mine og andre Saglyndiges Mening, men nu paa engang har min Mening en saa mageløs Virkning paa det ærede Medlem. Der synes i det Hele taget at være en vis Tendents til en rørende Enighed mellem det ærede Medlem og mig. Forleden var det i Jernbanesagen; det ærede Medlem har tidligere hundret mod en Jernbane fra Nykjøbing over Sønderup til Rastved, men nu træder det ærede Medlem op og siger, at det er en af de fornuftigste Jernbaner, han kjender. Det ærede Medlem har bekæmpet mig i Forsvarssagen, nu siger han, at min Mening har den allerstørste Betydning for ham. Jeg tilstaaer, at bliver det saaledes ved, saa ser jeg ikke rettere, end at jeg nok selv kommer til at melde mig ud af Spøire og indmelde mig naturligvis i det ærede Medlems Gruppe. Men jeg vil dog ikke gjøre det strax, thi der er nogle Sager ved den Enighed. Det ærede Medlem sagde nemlig med Forsvarsplanen i Haanden, at min Mening havde den største Betydning for ham, saa bladede han en 3—4 Blade, og saa sagde han: Det ærede Medlem mener naturligvis kun denne Del af det, disse sidste 3—4 Paginaer tager han ikke med. Nei, det gaar ikke an. Jeg vil nødig bruge en mindre smagsfuld Sammenligning, men derfom jeg turde bruge en usjøn Sammenligning, saa vilde jeg sige, at det var omtrent, som om det ærede Medlem havde sagt: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 3die Valgkreds synes meget godt